

Ż y c i o r y s :

Janina Beata Bogdanikowa, z domu Neyman, córka inżyniera górniczego, Kazimierza Neymana oraz Marii Szczudłowskiej, urodzona 11 marca 1924 r. we Lwowie. Pochodzenie społeczne : inteligencja pracująca.

Narodowość polska, przynależność państwowa polska.

Od 24.X.1949 r. zamężna za Tadeuszem Bogdanikiem, profesorem nadzwyczajnym, drem habilitowanym medycyny, kierownikiem Kliniki Chorób Wewnętrznych Instytutu Chorób Wewnętrznych Akademii Medycznej w Łodzi.

Wykształcenie :

Szkoła powszechna we Lwowie w latach 1930-35, następnie 4-letnie gimnazjum państwowe ogólnokształcące im. Królowej Jadwigi we Lwowie w latach 1935-39. Liceum Handlowe w Krakowie w latach 1940-41, zakończone egzaminem maturalnym w czerwcu 1941.

Eksternistyczny egzamin dojrzałości liceum ogólnokształcącego w Gimnazjum i Liceum im. B. Nowodworskiego w Krakowie w marcu 1945.

Studia Wyższe : Wydział Lekarski Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie w latach 1943-1944 w nauczaniu tajnym /pierwszy rok i część roku drugiego/, następnie po wyzwoleniu, studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego ukończone w roku 1948. Dyplom lekarza nr 59 1948/49 z dnia 17 marca 1949.

W okresie okupacji praca zarobkowa w charakterze stenotypistki od roku 1942 do końca roku 1945.

Praca zawodowa :

W latach 1946 i 1947 pracowałam jako wolontariuszka najpierw przez jeden rok akademicki w Zakładzie Chemii U.J. pod kierunkiem dra Jana Robla, a następnie w Zakładzie Farmakologii U.J. pod kierunkiem prof. dra J. Supniewskiego.

1 listopada 1947 r. rozpoczęłam pracę jako asystentka w Zakładzie Patologii Ogólnej i Doświadczalnej U.J. w Krakowie pod kierunkiem prof. dr Bronisława Giędosza. Po roku zostałam starszą asystentką. W Zakładzie Patologii zorganizowałam od podstaw pracownię chemiczną Zakładu. W czasie pracy w tym Zakładzie wykonałam 7 drukowanych prac naukowych, dotyczących głównie gospodarki elektrolitowej i jej związków z czynnością nadnerczy. 28 czerwca 1949 uzyskałam stopień naukowy doktora medycyny na podstawie rozprawy : "Badanie czynności części korowej nadnerczy".

Jednocześnie z pracą w Zakładzie Patologii prowadziłam wykłady i ćwiczenia zlecone z anatomii i fizjologii układu nerwowego dla studentów psychologii w ramach zajęć w Zakładzie Psychologii Doświadczalnej Uniwersytetu Jagiellońskiego pod kierunkiem prof. W. Heinricha, przez okres 3 lat

akademickich /1947-1949/.

1 listopada 1950 r. rozpoczęłam pracę jako starszy asystent w III Klinice Chorób Wewnętrznych Akademii Medycznej we Wrocławiu pod kierunkiem prof. dra E. Szczeklika. W Klinice tej pracowałam do dnia 30 września 1961 r., t.j. do dnia przeniesienia na polecenie Ministerstwa na samodzielne stanowisko kierownika I Kliniki Chorób Wewnętrznych Akademii Medycznej w Białymstoku.

W czasie pracy w III Klinice Chorób Wewnętrznych we Wrocławiu zorganizowałam od podstaw pracownię analityczno-chemiczną Kliniki oraz uruchomiłam jedną z pierwszych w Polsce pracowni elektroforezy białek krwi. W Klinice Wrocławskiej wykonałam i ogłosiłam drukiem 61 publikacji drukowanych własnych lub wspólnych. Głównym tematem tych prac były badania białek najpierw przy pomocy t.zw. odczynów kłaczkujących, a następnie przy pomocy elektroforezy z uwzględnieniem białek, glikoproteidów i lipoproteidów surowicy.

W roku 1954 zostałam awansowana na stanowisko adiunkta Kliniki. W roku 1956 uzyskałam specjalizację drugiego stopnia z zakresu chorób wewnętrznych.

27 marca 1957 Centralna Komisja Kwalifikacyjna przyznała mi stopień kandydata nauk medycznych na podstawie pracy p.t.: "O przyczynach zmian w białkach krwi". W związku ze zmianą ustawy o stopniach naukowych Centralna Komisja Kwalifikacyjna uchwałą z dnia 29 maja 1958 nadała mi na podstawie posiadanego doktoratu i pracy kandydackiej stopień naukowy docenta.

1 października 1961 r. decyzją Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej zostałam przeniesiona na stanowisko kierownika I Kliniki Chorób Wewnętrznych Akademii Medycznej w Białymstoku. Klinika mieściła się w tym czasie na bazie Szpitala Wojewódzkiego im. J. Sniadeckiego, gdzie nie było możliwości stworzenia laboratorium naukowego. Dopiero po przeniesieniu się do nowego budynku w roku 1963, zorganizowałam laboratorium naukowe, ukierunkowane przede wszystkim na wykonywanie badań białek krwi przy pomocy elektroforezy, immunoelektroforezy zbliżonych do tej ostatniej metod immunologicznych, metodą chromatografii na różnych podłożach itp. W ostatnich kilku latach poszerzyłam zakres działalności laboratorium Kliniki o metody badania czynności i reaktywności leukocytów, oparte na krótkotrwałej ich hodowli.

W ramach Kliniki Chorób Wewnętrznych stworzyłam Oddział Reumatologiczny, istniejący od roku 1963 i współpracujący ściśle z Miejską i Wojewódzką Poradnią Reumatologiczną oraz z Instytutem Reumatologii w Warszawie. Aby umożliwić kompleksowe leczenie chorób reumatoidalnych zorganizowałam i prowadziłam w latach 1963-1975 Ośrodek Naukowo-Badawczy Kliniki

Białostockiej w Swieradowie-Zdroju.

22 grudnia 1967 r. uchwałą Rady Państwa uzyskałam tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego.

Działalność naukowa :

Do uzyskania tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego opublikowałam drukiem łącznie 104 prace, w tym 78 prac oryginalnych doświadczalnych lub klinicznych, 14 prac poglądowych, 2 książki i jeden rozdział do podręcznika zespołowego interny.

Po uzyskaniu tytułu profesora nadzwyczajnego opublikowałam 101 prac, 6 dalszych prac przyjętych do druku znajduje się w redakcjach czasopism. Wśród prac wykonanych po uzyskaniu tytułu profesora nadzwyczajnego, znajdują się 64 prace oryginalne kliniczne lub doświadczalne, 16 prac poglądowych, 9 rozdziałów do podręczników zbiorowych, 3 książki oraz 15 pozycji zawierających oceny książek, sprawozdania ze zjazdów itp.

Ze 107 pozycji przypadających na lata 1967-1977, 40 prac są to publikacje indywidualne, w których jestem jedynym autorem, pozostałe zaś są to prace zbiorowe.

Ważniejsze tematy prac naukowych i ich wyniki omówione są oddzielnie.

W związku z utworzeniem Instytutu Chorób Wewnętrznych zostałam z dniem 1 lutego 1970 r. powołana na stanowisko pierwszego dyrektora tego Instytutu. Obowiązki dyrektora pełniłam do 31 stycznia 1973 i w tym czasie zorganizowałam Instytut Chorób Wewnętrznych złożony z 5 Klinik, mieszczących się w budynku PSK.

Po ukończeniu kadencji dyrektora Instytutu jestem nadal kierownikiem Kliniki Chorób Wewnętrznych, liczącej 62 łóżka, w której skład wchodzi Oddział Reumatologiczny.

W latach 1963-1965 byłam kuratorem Kliniki Pediatricznej, zaś od czerwca 1968 do 31 stycznia 1970 kuratorem II Kliniki Chorób Wewnętrznych. Od 1 stycznia 1974 do chwili obecnej pracuję jako konsultant w zorganizowanej przeze mnie przy Klinice Poradni Kolagenoz, obsługującej teren dawnych województw Białostockiego i Olsztyńskiego.

9 lutego 1975 uzyskałam z nadania przez Centrum Medyczne Szkolenia Podyplomowego specjalizację drugiego stopnia z zakresu reumatologii.

Działalność dydaktyczna obejmuje wykłady, seminaria i ćwiczenia z diagnostyki ogólnej chorób wewnętrznych dla studentów III roku medycyny, które prowadziłam przez pierwszych 9 lat pracy w Klinice Białostockiej. Obecnie od 5 lat prowadzę wykłady, seminaria i ćwiczenia dla studentów V roku medycyny oraz częściowo dla studentów VI roku. Wykłady obejmują nefrologię i reumatologię.

Stale uczestniczę w szkoleniu podyplomowym lekarzy odbywających kursy przewidziane jako przygotowanie do specjalizacji. W ramach szkole-

nia podyplomowego wykładam co roku diagnostykę zmian w białkach krwi, niektóre zagadnienia z zakresu immunologii klinicznej, choroby z auto-agresji oraz leczenie immunosupresyjne.

W pracowni naukowej Kliniki odbywa się stale szkolenie indywidualne lekarzy i magistrów biochemii, którzy zapoznają się z metodami badania białek. Do chwili obecnej tego rodzaju szkolenie indywidualne przeszło 25 osób głównie z Białegostoku, ale również z ośrodków niekiedy bardzo odległych jak np. z Lublina, Katowic i z Gdańska.

Do uzyskania tytułu profesora nadzwyczajnego byłam promotorem 8 przewodów doktorskich, zaś po uzyskaniu tego tytułu 10 dalszych zakończonych przewodów doktorskich. Obecnie jedna rozprawa, której jestem promotorem znajduje się w ocenie recenzentów, a jeden przewód doktorski jest w toku.

W czasie mojej pracy w Białymstoku opiekowałam się trzema zakończonymi przewodami habilitacyjnymi.

Ponadto byłam recenzentką 38 doktoratów oraz 14 prac habilitacyjnych. Oceniałam dorobek 11 osób w związku z wnioskami o nadanie tytułu profesora nadzwyczajnego lub zwyczajnego.

Działalność administracyjna i organizacyjna :

1964 - 1972 - członek Rady Naukowej Instytutu Reumatologii.

1970 - 1974 - członek Rady Naukowej przy Ministrze Zdrowia i Opieki społecznej.

Działalność we Władzach Uczelni :

W latach 1969 - 1975 członek Senackiej Komisji d/s Zdrowia Młodzieży, Senackiej Komisji d/s Badań Naukowych i Wykorzystania Aparatury Medycznej oraz Senackiej Komisji d/s Biblioteki.

Działalność w Polskiej Akademii Nauk :

Członek Komisji Przemiany Materii Komitetu Patofizjologii w latach 1969-1977.

Członek Komitetu Terapii Doświadczalnej Wydziału VI w latach 1972-1977.

Członek Komitetu Patofizjologii jako delegat Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w latach 1969 - 1974.

Przewodnicząca Zespołu d/s Leczenia Immunosupresyjnego Komitetu Terapii Doświadczalnej w latach 1971 - 1974.

Członek Zespołu d/s Wykorzystania Leków Komitetu Terapii Doświadczalnej w latach 1975 - 1977.

Działalność w Towarzystwach Naukowych :

Członek Zarządu Towarzystwa Internistów Polskich /1971-1975/.

Przewodnicząca Oddziału Białostockiego Polskiego Towarzystwa Lekarskiego 1962 - 1964.

Organizator i członek Zarządu Oddziału Białostockiego Polskiego Towa-

rzystwa Reumatologicznego /od 24.X.1974/.

Członek Wydziału Nauk Medycznych i Przewodnicząca Sekcji Klinicznej Białostockiego Towarzystwa Naukowego w latach 1969 - 1975.

Członek Zarządu Polskiego Towarzystwa do Walki z Kalectwem Oddziału w Białymstoku od roku 1967.

Członek Międzynarodowego Towarzystwa Medycyny Wewnętrznej /International Society of Internal Medicine - ISIM/ od grudnia 1974, jako wybrana przez Zarząd Główny Towarzystwa Internistów Polskich delegatka z Polski. Członek Komitetu Redakcyjnego Annals of Immunology od 17.II.1971.

Wyjazdy zagraniczne :

Wrzesień 1964 - 1 miesiąc pobytu szkoleniowego /stypendium Min.Zdrowia/ w Szpitalu Kantonalnym w Winterthur /Szwajcaria/ u prof.Wuhrmanna.

Wrzesień 1968 - 1 miesiąc pobytu szkoleniowego /stypendium Min.Zdrowia/ w Centre Hayem w Paryżu u prof.Bernarda i prof.Seligmanna.

Udział w Zjeździe Niemieckiego Towarzystwa Reumatologicznego w Weimarze 9 IX.1974 /Wyjazd finansowany przez "Polfa"/ z wygłoszeniem referatu na temat polskiego leku "Cuprenil" na podstawie własnych spostrzeżeń klinicznych.

Udział w VIII Europejskim Kongresie Reumatologicznym w Helsinkach /jako przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia/ - 1.- 5.VI.1975 z wygłoszeniem referatu o leczeniu immunosupresyjnym.

Odznaczenia :

Złoty Krzyż Zasługi 25.II.1969.

Odznaka za Wzorową pracę w Służbie Zdrowia dwukrotnie : 22.VII.1965 i 10.X. 1965.

Złota Odznaka Towarzystwa do Walki z Kalectwem 28.XI.1972.

Nagrody :

Nagroda I Stopnia Ministra Zdrowia za "Atlas Immunoelktroforezy" 15.VIII.1968.

Nagroda wdrożeniowa Rady Naukowej przy Ministrze Zdrowia za książkę "Leczenie immunosupresyjne" 17.II.1975.

Nagroda za całokształt działalności naukowej fundacji im.Alfreda Jurzykowskiego w Nowym Yorku 30 stycznia 1976.

Znajomość języków obcych : - czynna : angielski, niemiecki, francuski, bierna : rosyjski, włoski.

Aska Kozłowska

Białystok, 2. maja 1977